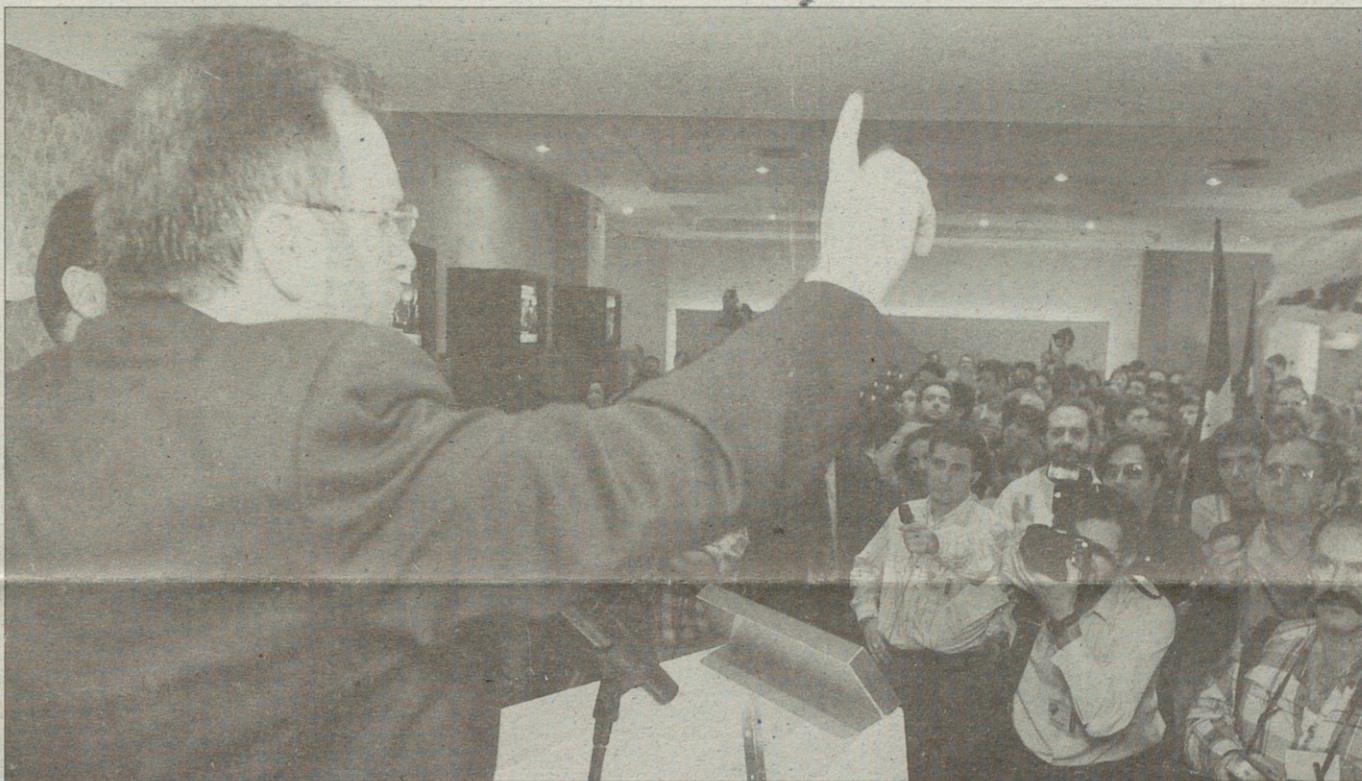

FORÇA MUNICIPAL

Publicació de l'Operatiu Municipal Nacional

Àngel Colom adreçant-se als simpatitzants després dels resultats del passat 19 de novembre.

EDITORIAL

Les eleccions autonòmiques ja han passat. L'esforç que s'ha hagut d'esmerçar per afrontar dues eleccions tan seguides ha estat molt gran. Però hem de dir, d'entrada, que aquest treball ha valgut la pena. Segurament ERC deu ser l'únic partit català que es recolza en gran mesura en la feina dels seus militants, i que contrasta amb el gran desplegament de mitjans i recursos econòmics de què han fet gala els altres partits i alguns, com el cas de CiU, fins i tot amb recursos públics amb la campanya institucional.

Malgrat tot, els resultats per a nosaltres han estat bons. En termes absoluts hem augmentat un 50% el nombre de vots obtinguts (hem passat de 210.000 a l'any 1992 als 305.000 d'ara). Si bé és cert que hem perdut el tercer lloc de la cambra, cal destacar que el vot d'ERC ha estat molt homogeni territorialment i que hem augmentat la nostra representació amb dos nous diputats (que podien haver estat tres si a la demarcació de Barcelona haguéssim obtingut 7.000 vots més). En sis comarques hem estat segona força això com en més d'una quarta part dels municipis del Principat.

Un altre aspecte que és digne de consideració és la translació de vot de les municipals a les autonòmiques. Trobem molts casos, la immensa majoria, on uns bons resultats municipals han estat un bon adob per obtenir posteriorment uns bons resultats a les catalanes. L'augment d'ERC ha estat més o menys igual a tot el territori, però allà on existeix representació municipal, en general, ha

significat un augment més que proporcional. La crida que vam fer en el darrer número per a la implicació dels càrrecs locals en aquesta nova contesa, ha servit per enfortir precisament aquest fenomen de conquesta de vots també per la via municipal.

Cal mostrar la nostra congratulació perquè el Grup Parlamentari d'ERC seguirà comptant amb una bona representació municipal: Ara tenim el diputat Salvador Morera (Secretari Adjunt d'Afers Municipals), el diputat Ernest Benach (Regidor de Reus) i el diputat Josep Bargalló (Regidor de Torredembarra).

I per últim, es fa imprescindible parlar de l'acord institucional o d'ordre intern que ERC va signar després de les eleccions. El nostre partit conscient que CiU havia perdut la majoria absoluta, va iniciar una tanda de negociacions amb CiU i el PSC. De l'evolució d'aquestes converses hom deduïa que ens podíem tornar a quedar sense senador i a més no es garantia la nostra presència a la Mesa ni tampoc a la Corporació de RTVC. És per això que ERC va optar per un acord en què se'ns garantis la nostra representació ja que CiU semblava més disposada a arribar a un acord amb PSC i PP que no amb nosaltres. La nostra obligació és ara saber explicar el sentit i el rerafons d'aquest acord, que no ha marginat CiU i que no representa cap contradicció amb allò que dèiem durant la campanya sobre la voluntat de barrar el pas al PP, ja que aquest hagués obtingut el mateix o fins i tot més, però amb una diferència, i és que ERC s'hauria quedat fora.

PLA ÚNIC D'OBRES I SERVEIS DE CATALUNYA (PUOSC)

En el passat DOGC del dia 3 de juliol de 1995 apareixia publicat el Decret de convocatòria del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya. Aquesta segueix sent la línia de subvencions per a obres i serveis més important a la qual es pot acollir un ajuntament. Malgrat els múltiples problemes que les passades convocatòries van provocar, el Govern continua mantenint els mateixos defectes i dèficits: manca de dotació suficient, excessiva arbitrarietat encara en mans de l'Administració actuant amb els greuges comparatius corresponents, inclosió d'obres que no es poden considerar que serveixin per a serveis mínims i obligatoris, informació pública un mes després de les eleccions i, per tant, de la constitució dels nous consistoris etc...

ERC ja ha defensat en diverses ocasions la modificació substancial d'aquest pla. És per aquest motiu que hem de manifestar la nostra més ferma oposició a aquest PUOSC per al quadrienni 1996-1999, per la qual cosa hem encetat dues vies d'actuació:

1era: Defensa dels ajuntaments d'ERC i dels que ens ho han demanat. Va ser amb aquesta intenció que el Secretari Adjunt d'Afers Municipals es va reunir el passat dia 29 de novembre amb el Sr. Carles Pol, alt càrrec de la Direcció General d'Administració Local, per tal de fer-li arribar el malestar d'ERC davant aquest PUOSC i les peticions dels nostres ajuntaments. Val a dir que el 90% dels ajuntaments d'ERC han presentat al·legacions i que per tant, demanàvem l'atenció sobretot per aquells casos de flagrant greuge comparatiu i que calia esmenar abans de la resolució final.

2a: Requerir, amb tota la nostra força i amb tots els mitjans possibles, els canvis substancials que es fan necessaris: sumant-nos a recursos contenciosos-administratius en curs i elaborar esmenes legals des del Parlament.

I per últim, cal recordar alguns extrems relacionats amb aquest tema:

- La dotació final del PUOSC per al 1996 serà de 6.046.
- En aquesta dotació s'hi inclouen uns mil tres-cents milions procedents de la negociació de l'Estat amb els ajuntaments de menys de 50.000 h. i pel concepte de participació dels ens locals en els tributs de l'Estat.
- Que aquesta mateixa quantitat és la que es substraïu del PUOSC per incorporar-la al Fons de Cooperació Local.
- Que els Consells Comarcals només participaran del Pla en aquelles obres que es facin per delegació expressa dels respectius ajuntaments.
- Que a part del programa general, s'habilitaran tres programes específics per a l'aplicació municipal de l'INFOCAT, per a municipis amb nuclis agregats i un tercer per al manteniment de biblioteques.
- Que els Plans per al 1997-98-99 tindran noves exposicions públiques.

Edita:
OPERATIU MUNICIPAL NACIONAL
Villaruel, 45 • 08011 Barcelona
Tels 453 60 05 - 323 71 22

Han col·laborat en aquesta edició:
Carme Callejon, Albert Canet, Jordi Castells,
Enric Llauger, Salvador Moreta, Francesc Suñias

FONS DE COOPERACIÓ LOCAL DE CATALUNYA (FCLC)

Després de l'acord del Parlament de Catalunya en què s'instaurava el Fons de Cooperació Local de Catalunya també per als ajuntaments (fins llavors només se'n beneficiaven els consells comarcals) es van establir unes negociacions entre el Departament de Governació i les entitats municipalistes catalanes.

Fruit d'aquestes converses va sorgir una proposta de repartiment de 4000 milions de pessetes entre els ajuntaments catalans per a l'any 1995.

Les característiques principals d'aquest acord són les següents:

- Liquidacions en dues parts del 50% del total per a cada corporació.
- El municipi de Barcelona, si no ha objeccions de darrera hora, rebrà al voltant de mil milions de pessetes sobretot perquè es valoren criteris de capitalitat i d'especificitat reconegudes.

- Un cop restada l'aportació per a Barcelona, el 90% de la resta es repartirà segons la població dels municipis i el 10% final es repartirà en un 80% entre els municipis de menys de 50.000 habitants i el 20% restant per a la capital de comarca.

ERC es congratula de la constitució del FCCL per als ajuntaments, però denuncia la seva escassíssima dotació. La participació dels ajuntaments catalans en els tributs propis de la Generalitat hauria de comportar una aportació econòmica molt més gran.

CARTA D'AALBORG

La carta d'Aalborg constitueix l'adaptació al món local, en el marc de la Unió Europea, dels compromisos establerts a l'Agenda 21 de la Cimera de la terra de Rio de Janeiro.

Destaca la seva globalitat en la concepció del paper que han de jugar els ens locals com a administracions prestadores de serveis més properes al ciutadà per assolir en un futur la sostenibilitat ambiental.

És destacable això mateix la defensa explícita que fa de principis polítics i jurídic-administratius que formen part de l'ideari d'Esquerra, tals com el principi de subsidiarietat, el principi d'autonomia local, la participació de la societat civil, la necessària cooperació internacional entre autoritats i els intercanvis

d'informació per assegurar la implementació de polítiques per a la sostenibilitat.

Efectivament la Carta parteix de l'assumpció que és el nostre actual estil de vida urbà el que provoca la major part de problemes mediambientals a què s'enfronta la humanitat, i que a partir d'aquesta afirmació, sense comunitats locals sostenibles com a estructura bàsica dels poders públics, amb competències per desenvolupar polítiques educatives en els models d'estil de vida, producció i consum; polítiques urbanístiques correctores, de fiscalització de les implantacions econòmiques, rendibilitzadores de l'impacte de les infraestructures, de la mobilitat i el transport públic..., no es podran garantir els acords

continguts a la cimera de la terra.

És important que ERC, partit d'esquerra modern, que assumeix com a part integrant de la seva ideologia, l'ecologisme, (a la declaració ideològica ens remetem) lideri a Catalunya un procés d'adhesions que culminarà en la segona Conferència Europea de pobles i ciutats sostenibles a celebrar l'any 1996, que haurà de fer així mateix de motor per tal que en el Parlament Europeu i la Comissió dictin les directives i els reglaments necessaris per fer efectius els seus principis. És per això, que des de l'Operatiu Municipal empecem els nostres batlles, regidors i grups municipals que impulsin activament les adhesions dels seus ajuntaments a la carta d'Aalborg.

ESTATUT DELS MEMBRES DE LES CORPORACIONS LOCALS. DRETS I DEURES DELS REGIDORS

Els membres de les corporacions locals, un cop han pres possessió, gaudeixen de les distincions pròpies del càrrec, però alhora estan obligats al compliment estricte de les obligacions inherents al càrrec. Els drets i deures i responsabilitats exclusives dels càrrecs electes locals estan regulats per la Llei 7/1985 de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local i a nivell autonòmic es regula a través de la Llei 8/1987 de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

Des d'un punt de vista econòmic, tots els membres de les corporacions locals estan obligats a formular, abans de prendre possessió del càrrec, una declaració dels béns i les activitats privades que els proporcionen ingressos econòmics o que afecten l'àmbit de les competències locals. En aquesta línia, els càrrecs electes tenen dret a rebre retribucions per l'exercici dels seus càrrecs quan els exerceixen amb dedicació exclusiva. Aquesta percepció, tot i que és incompatible amb qualsevol altra retribució amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques, i dels ens i organismes que en depenen, la Llei admet la possibilitat d'exercir el que denomina activitats marginals, i introdueix un concepte jurídic indeterminat de difícil interpretació, que requerirà declaració expressa de compatibilitat per part del ple corporatiu. Així mateix, la Llei arbitra la possibilitat que tots els regidors siguin indemnitzats per les despeses ocasionades per l'exercici del càrrec, sempre que aquestes siguin efectives i es justifiquin documentalment.

En relació amb l'aspecte sòcio-laboral, la Llei 7/1985 contempla un conjunt de mesures legals tendents a garantir que l'estabilitat laboral dels membres de les corporacions locals no perilli com a conseqüència del càrrec, i també a facilitar l'exercici del càrrec públic. Així, l'article 74 d'aquesta llei regula unes situacions laborals especials per manetir el lloc de treball del regidor: el personal funcionari tindrà dret a quedar en situació de

serveis especials, amb dret a reserva de plaça; quan es tracti de personal laboral, els càrrecs electes quedaran en situació d'excedència forçosa, amb dret a conservació del lloc de treball i al còmput de l'antiguitat. En els altres supòsits, la Llei garanteix als regidors, durant el mandat, la permanència en el lloc de treball que estiguessin desenvolupant en el moment de l'elecció, sigui públic o privat.

En aquest sentit, els articles 37.3 d) de l'Estatut dels treballadors i 30.2 de la Llei de la funció pública reconeix als regidors un dret a un permís retribuït pel temps indispensable per l'exercici del càrrec, entenent-se a aquests efectes per temps indispensable, segons l'article 74.4 de la Llei bàsica, el que sigui necessari per a l'assistència a les sessions del ple o de les comissions de què formi part i per atendre les delegacions que desenvolupi. Això, sens perjudici que l'empresari privat faci ús dels seus drets, passant el treballador a situació d'excedència forçosa quan aquest temps impliqui més del 20% de les hores laborals en un període de tres mesos o descomptant del salari l'import que el treballador percebi en concepte d'indemnització per l'exercici del càrrec.

D'altra banda, en relació amb els drets i deures de caràcter polític, cal destacar el dret a la permanència en el càrrec i la prohibició legal de suspensió de drets dels regidors que no derivi d'una resolució judicial ferma condemnatòria. D'altra banda, em sembla convenient d'assenyalar que l'article 33 de la Llei del servei militar reconeix als regidors que tinguin pendent el seu compliment el dret a una única pròrroga pel temps de durada del seu mandat.

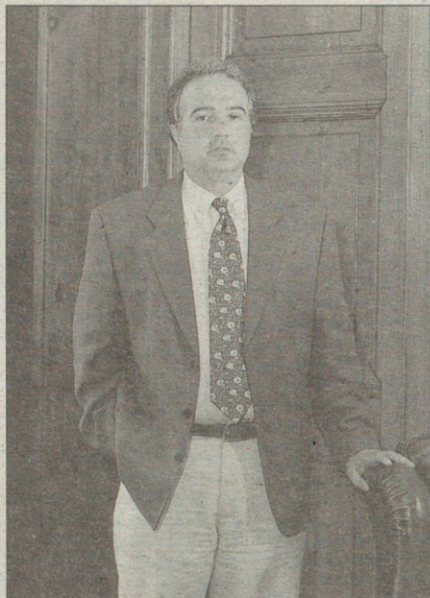
El regidor tenen reconegut el dret a la participació política que es manifesta en el dret a formar-ne part activa mitjançant l'exercici del dret de vot i la seva participació en les deliberacions, la qual cosa pressuposa el dret previ a ser convocat, el dret a participar en els òrgans complementaris de la corporació i el dret a controlar i

fiscalitzar, a través del ple, l'actuació dels òrgans de govern. Així doncs, els membres de les corporacions locals tenen el dret i el deure d'assistir a totes les sessions del ple i de les comissions de què formen part. Tanmateix, en el cas que els càrrecs electes, sense justificació suficient, no assisteixin a dues reunions consecutives del ple o de les comissions de què formen part, o a tres d'alternes durant el període d'un any, poden ésser sancionats pel president amb la pèrdua del dret a percebre la retribució o l'assignació econòmica fins a un màxim de tres mesos.

En relació amb la informació, tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o president, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i que són necessaris per al desenvolupament de la seva funció. En aquest sentit és important remarcar el deure del càrrec a guardar reserva de la informació a la qual tinguin accés per raó del càrrec, quan puguin perjudicar interessos municipals o de terceres persones i el de guardar secret sobre els debats que, com els de la comissió de govern, tenen aquest caràcter. El regidor, així mateix té el deure d'abstenir-se de participar en la deliberació, votació, decisió i execució dels assumptes que els afectin, per donar-se alguna de les causes establertes per l'article 2.2 de la Llei 20/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o per la Llei de contractes de les administracions públiques, recentment promulgada. aquest deure porta aparellada l'obligació d'abandonar el saló mentre es discuteix i es vota l'assumpte i el seu incompliment pot produir la invalidesa de l'acte acordat quan la seva participació hagués estat determinant: en cas contrari, quan el vot del regidor afectat no ha estat decisiu, l'acte serà vàlid sense perjudici de la responsabilitat en què hagués pogut incórrer el regidor.

A VALLS, CASTELLS.

Entrevista a l' Alcalde de Valls

Jordi Castells i Guasch és, des del 17 de juny d'enguany, el batlle de Valls. Castells és de Valls on nasqué el dia 28 de juny de 1952. Entrà a militar a ERC l'any 1987. És casat i té dos fills. Va iniciar la seva trajectòria política al PSAN, partit en què entrà a militar a principis dels anys 70. Posteriorment va militar a Nacionalistes d'Esquerra. Aquesta és la seva primera legislatura com a batlle d'ERC.

- Què va suposar assolir l'alcaldia de Valls?
Un repte per a ERC a Valls i també a la resta del país ja que es tracta de demostrar que no ens quedem en plantejaments teòrics sinó que també som capaços de gestionar administracions d'una certa entitat.
- Com es viu una alcaldia havent de pactar amb gent d'ideologia diferent?
Exercint les meves funcions amb un tarannà dialogant. Faig de coordinador d'un equip de govern heterogeni i defujo qualsevol temptació presidencialista.
- Quins són els principals problemes de Valls?
Són de tipus estructural, provocats fonamentalment per la configuració orogràfica del casc urbà, envoltat de torrents i amb un limitat espai físic. També hi ha mancances en equipaments culturals, esportius i d'ensenyament.

- I del món municipal?
El sistema de finançament dels municipis que els aboca a l'endeutament permanent si volen fer front a les necessitats que es plantegen a cada cas.
- Què és més difícil, fer un castell de 9 o quadrar el pressupost del 96?
Fer quadrar comptablement el pressupost no costa gaire, el que és difícil és gestionar els recursos per donar resposta als problemes de la ciutat.
- Quin pressupost té l'ajuntament de Valls?
El de 1995 va arribar aprop dels 1500 milions de pessetes
- Què sobta més de passar del món industrial al capdavant d'un ajuntament?
Que decisions que en l'empresa privada es podrien prendre ràpidament, en l'administració pública han de recórrer tot un circuit que en garanteix la legalitat però que les aleïteix considerablement.
- Quina penseu que és la principal diferència, en termes polítics, entre el món municipal i l'àmbit nacional?
Que en el món municipal és més important la gestió del dia a dia que els projectes a llarg termini, més ideologitzats, tot i que en tota actuació municipal sempre hi ha un rerefons ideològic.
- Un batlle, penseu que és més un polític, un gestor, un defensor dels interessos del seu municipi?
És un polític que ha de gestionar una institució defensant els interessos dels ciutadans del seu municipi.
- Alguna vegada s'han enfrontat els interessos del vostre municipi amb la vostra ideologia?
De moment, no, i tenint en compte que ERC defensa els interessos de les classes populars, serà difícil que passi.
- Es pot fer política de partit des d'una alcaldia com Valls?
Evidentment, es pot treballar a favor del benestar i fer gestos importants per les llibertats individuals i la sobirania nacional.

- Quins són els trets més definitoris del seu caràcter?
Penso que ser dialogant i reflexiu
- Què perdona?
Els errors comesos per ignorància o bona fe
- Què no perdona?
El feixisme
- A què dedica el seu temps lliure?
A carregar piles amb la lectura, la música i anant a la muntanya
- A on li agradaria viure?
A un país d'aproximadament 10 milions d'habitants, riberenc amb la Mediterrània, sobirà i solidari.
- Quina pel·lícula li agradaria protagonitzar?
Paraules d'Opton al vent, que està per fer. És una novel·la de Tísner.
- De quin llibre guarda millor record?
D'Incerta Glòria, de Joan Salas. Crec que és la millor novel·la catalana des de 1939
- Digui'ns un personatge (real) que li interessi especialment. I un de ficció.
En general no em considero gens mitòman
- Quina és la seva vocació frustrada?
Dedicar-me a la ciència de vins i aiguardents, sobretot d'elaborar «filo-ferro».
- Evoqui una experiència entranyable del seu mandat
L'abraçada que després del nomenament, em va donar el meu amic Josep-Lluís Carod-Rovira, company de més de 20 anys de lluita.
- Una utopia
La meua utopia és creïble, per tant deixa de ser una utopia

BON NADAL I FELIÇ ANY 1996 DE LEGISLATURA MUNICIPAL